

Premiul II: Carmen Păduraru
Colegiul Național „Andrei Șaguna“, clasa a XII-a

ÎNTOARCERI ÎN CAMERA CU VISCOL

de atunci lasă-mă să-ți spun că miroase a leuștean în bucătăria-n care strugurii albi fură zilnic
câte-o gură de cer
stau încovrigită-ntr-o sămânță
tușesc și-mi prind mâinele de urechi
după-amiaza se încinge în teaca liniștii mele
câinii se-aleargă pe-afară cu labele murdare
pastila ți-o iei la prânz ca să rezști până diseară

așa mi-a spus că a venit și ochiul meu umbla prin casă de nebun
ochiul meu de pădure ce-neacă bâlbâc bâlbâc
umbla dup-un fel de lucru care nu se mai vedea
iar poamele albe storceau frig din gura de cer ca din lămâie
să mi se facă alb dinainte să mă îngroape în alb
așa mi-a spus că s-a descălțat apoi în mijlocul ninsorii din plictiseală
și și-a umplut ghetetele cu ceai
doar să mă trezesc aștepta
în zua lui de tânăr aștepta-n ninsoare ca un mort otrăvit cu sifon

jigodia mea de ochi își căsca pleoapa de vraci peste tânărul meu în zale de mort
gură-cască pe la geam nebunii ciuguleau sticla spre ora de vară ca pe-un burete cu clor
parchetul se limpezea

ți se cojește pielea la ore fixe ca după îmbăiere
strugurii albi s-au îmbătat cu ceai
cu palma în mâna nebunului mi se scurge zațul nevrozei pe timp de noapte până-n albia pieptului

singur și vraisește ochiul meu orb încercuiește ochiul tău cu coji de-ntuneric